

ønsker jo ogsaa, at det maa blive forbudt at levere Mælk, naar der er Fare for, at denne Mælk kan føre Smitte med sig. Forskellen er kun den, at det skal være den paa Stedet værende Sundhedskommission og ikke den, hvor Sygdomstilfældet er forekommet. Men naar vi gaa ud fra den vist meget rigtige Forudsætning, at dette Lovforslag er til Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse, gælder det dog om, at man hurtigst mulig kan træffe saadanne Foranstaltninger, og da der skal ydes Erstatning, er der kun Spørgsmaal om den lille Tid, der vilde medgaa, for at vedkommende kunde faa forhandlet med den paa Stedet værende Sundhedskommission. Det er jo det hele, det drejer sig om, og det forekommer mig, at man i Konsekvens af det øvrige i Paragraffen er nødsaget til at gaa denne Vej. Flertallet har for yderligere at indskærpe, at man ikke saadan uden videre Overvejelse skulde kunde nedlægge Forbud, stillet Ændringsforslag om, at der skal være Tale om en „grundet“ Mistanke om, at der virkelig var Fare paa Færde. Jeg tror, at naar det ærede Medlem vil se Sagen fra denne Side, vil han erkende, at der ikke er stor Forskel paa Flertallet og Mindretallet i denne Sag. Vi have ment, i Konsekvens af alle de øvrige Bestemmelser i Loven, absolut at maatte gaa med til dette Forslag; det drejer sig dog mere om at faa forhindret, at Folk blive smittede, end at der i det enkelte Tilfælde skulde blive udstedt et Forbud, som ikke var berettiget; den vedkommende vil jo nemlig alligevel faa sin Erstatning. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som nu ogsaa min ærede Sidemand (Bluhme), omtalte, Spørgsmaalet om Tuberkulosen og Indlæggelsen af saadanne Patienter til vederlagsfri Behandling paa Epidemihusene, er det jo klart, hvad der ogsaa fremgaar af Betænkningen — det synes min ærede Sidemand at have overset — at dette Spørgsmaal har været fremme i Udvalget, og at man har stillet sig fra alle Sider velvilligt dertil. Kun har man ikke turdet gaa saa vidt som til dette Forslag, fordi man ikke kunde se, hvilke Konsekvenser det kunde medføre. Naar nu det ærede Medlem siger, at han til Trods for, at han ikke er fornøjet med Ændringsforslaget, saaledes som det er stillet af Mindretallet, dog vil stemme for det i Haab om at faa en bedre Redaktion til tredie Behandling, vil jeg sige, at det skulde glæde mig, om det ærede Medlem kunde være saa heldig at finde en saadan god Redaktion af For-

slaget, thi saa er jeg ikke i Tvivl om, at ogsaa jeg vilde følge ham; men jeg vilde foretrække, om han kunde finde et selvstændigt Forslag, som kunde vinde dette Tings og de øvrige Lovgivningsfaktorers Sympati. Jeg tror rigtignok, at man, naar man skal gaa til denne Sag, ikke skal tage den op her paa dette Lovforslag, men søge at træffe nogle andre Foranstaltninger, der ikke kunde finde deres Plads paa dette Lovforslag. Jeg vil dog, som sagt, anbefale at følge Flertallet ogsaa hvad dette Spørgsmaal angaar. Jeg tror ikke, at man kan komme det nærmere i dette Øjeblik, hvor megen Sympati man end kan have for at bekæmpe denne omsiggribende Sygdom.

Ordføreren (Rørdam): Jeg skal først til det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) bemærke, at naar det ærede Medlem mener, at det slet ikke gøres noget for Tuberkulose ved denne Lov, beror det jo noget paa en Misforstaaelse. I selve Loven er der jo indført Desinfektion for Patienter, der ere døde af Lungetuberkulose, og ligeledes er det forbudt, at deres Gangklæder og Sengklæder maa benyttes. Vi kunne have ønsket her at gaa endnu videre, saaledes at der ogsaa blev paabudt Desinfektion, naar en Patient, der lider af Lungetuberkulose, fraflytter en Lejlighed, men som det ærede Medlem maaske vil huske, var jeg Medforslagsstiller og Ordfører for et Forslag angaaende Foranstaltninger mod Lungetuberkulose for nogle Aar tilbage; der blev rejst saa stærke Indvendinger mod Desinfektion efter Flytning, og man mente, at Desinfektion efter Flytning vilde blive en saa overordentlig kostbar Foranstaltning, at man slet ikke kunde gaa med dertil. Der blev endvidere mod andre Bestemmelser rejst en meget stærk Modstand, og saa vidt jeg ved — det kan være, jeg husker fejl — støttede det ærede Medlem os den Gang ikke synderlig i Kampen, hvor vi havde fremsat Tuberkulose paa et særligt Lovforslag. Jeg skal siden komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Tuberkulose. Naar det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) mener, at ti Aar er temmelig længe at give denne Lov Gyldighed, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at vi have jo længe haft en lignende Lov, siden 1892; det er altsaa 8 Aar, at den sidste Lov har været gældende, og i Kraft af de Erfaringer, man har indhøstet der, mener man nok at kunne forsvare at Loven bliver gældende i ti Aar. Jeg skal med Fornøjelse støtte det ærede Medlem og glæde mig over, at det ærede